

[Inger Stilling Pedersen]

hvad andre mennesker har at sige, og vi har endda været inviteret af socialministeren til en gennemgang af forslaget med sagkyndig bistand, hvor vi kunne give udtryk for vore synspunkter om det. Så jeg synes, vi er vældig godt orienteret om det.

Jeg har også sagt, at vi fra Kristeligt Folkepartis side er meget åbne over for forslaget, men at der er ting, som vi mener godt kan være bedre. Jeg kan nævne, at jeg er enig med fru Bente Juncker i, at betydningen af den nære familie skal præciseres ikke bare i bemærkningerne, hvor vi godt ved det står, men også i selve lovforslaget. Vi mener også, at man bør vurdere, hvordan man kan undgå adskillelse af forældre og børn, selv om barnet må fjernes fra hjemmet, altså at man sikrer kontakten også gerne til bedsteforældre og den nære familie, sådan at forbindelsen ikke bliver afbrudt med de tragedier, det fører med sig.

Vi er også meget enige i fru Bente Junckers forslag om en rådgivning. Det finder jo sted på forskellig vis i dag: der er åbne rådgivninger i Odense og mange andre steder, hvor man kan henvende sig uden at blive skrevet op. Vi mener, det er meget væsentligt, at man kan gøre det, og kan vi få det udbygget, sådan at vi undgår større indgreb, er det jo bare positivt.

Kristeligt Folkeparti vil altså deltage i udvalgsarbejdet med den holdning, at vi går ind for det gode i forslaget og vil stille konkrete forslag, som vi vil forsøge at samle flertal for, på de områder, hvor vi ønsker forbedringer. For sagen er jo, at vi til syvende og sidst kan fastslå nu, da debatten er ved at ebbe ud, at vi grundlæggende er enige om mange af disse spørgsmål.

Jeg er også glad for, at man får øjnene op for, at der må kræves en bedre uddannelse. Som vi har diskuteret i formiddags i anden sammenhæng, er de mennesker, der skal afsige dom over deres medmennesker, måske for dårligt uddannet til at kunne gøre det. Det er meget vigtigt, at man også har den rigtige baggrund for det, og at de ansvarlige myndigheder virkelig bliver ansvarlige.

Jeg vil slutte af med at sige, at vi ved, det er få kommuner, det drejer sig om. Jeg har fulgt sager igennem både 1970'erne og 1980'erne – så det er ikke noget, der lige er opstået nu – og har set det urimelige og gang på gang påtalt det. Jeg er glad for, at der nu er en forståelse

for de problemer, for vi er i hvert fald nogle, der gang på gang har sagt, at der er noget galt, når mennesker er prisgivet et system og de føler sig magtesløse over for det og også over for, at de ting, der bliver sagt om én, aldrig kan slettes igen. Men det er et helt andet spørgsmål, som vi kan tage op senere.

Vi går ind til udvalgsbehandlingen med det sigte at få en god lovgivning for børn og de børn, der nødvendigvis må fjernes.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil gerne kvittere for Kristeligt Folkepartis meddelelse om, at Kristeligt Folkeparti vil arbejde positivt under lovforslagets udvalgsbehandling. Det synes jeg er godt.

I øvrigt vil jeg bare sige, at vi jo deler Kristeligt Folkepartis bekymring med hensyn til overgreb fra det offentliges side. Men skulle det forholde sig sådan, som man måske kunne få indtryk af både af ordførerindlæg fra Kristeligt Folkeparti og fra andre her i dag, at der i flæng og i tusindvis blev gennemført uberettigede tvangsfjernelser i dette land, ville vi jo nok ikke være i den situation, at Danmark ligger i bunden, hvad angår tvangsfjernelser forholdsvis i forhold til befolkningstallet.

Vi ønsker ikke, at der med dette lovforslag skal ske flere eller færre tvangsfjernelser, men vi ønsker, at retsstillingen bliver præciseret, og at vi når at hjælpe i tide i de påkommende tilfælde. Derfor er jeg glad for, at Kristeligt Folkeparti også ønsker en nuanceret debat og vurdering under udvalgsarbejdet.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Fru Inger Stilling Pedersen for en kort bemærkning. Og så har jeg på fornemmelsen, at jeg kan give socialministeren ordet.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Nej, vist drejer det sig ikke om 1.000 tilfælde, men hver gang et ulykkeligt forældrepar, en ulykkelig mor eller far, henvender sig til en af os eller anden myndighed, hvor de mener de kan komme igennem, fordi de føler, at de kommer til kort, så har det enkelte menneske da også en værdi. Det kan så være én, det kan være fem, og det kan være ti, men de tæller